

אני קורא בעצמי

על העץ

בְּחָצֵר שֶׁלָנוּ צוֹמַח עֵץ זָקֵן. הוּא הָיָה שָׁם עוֹד לִפְנֵי שְׁנֹלְדָתִי.
 בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲנִי עוֹבֵר לְיָדוֹ אֲנִי מְרִים עֵינַיִם אֶל הַצְּמָרָת
 וּמְחַפֵּשׁ.
 חִפְשֹׁתִי עָלָיו תְּפוּחִים - וְלֹא מְצָאתִי.
 חִפְשֹׁתִי עָלָיו אֲגָסִים - וְלֹא מְצָאתִי.
 חִפְשֹׁתִי עָלָיו לִימוֹנִים - וְלֹא מְצָאתִי.
 זֶהוּ עֵץ בְּלִי פְרוֹת. עֵץ סָרֵק.
 אָבֵל יוֹם אֶחָד, כְּשֶׁעֲבַרְתִּי לְיָדוֹ וְהִרְמַתִי עֵינַיִם, הִפְתַּעַתִּי.
 מִשְׁהוּ צֶמַח בְּמְרוֹמֵי הָעֵץ. מִשְׁהוּ חֶדֶשׁ וּמְרַגֵּשׁ.
 קוֹ שֶׁל גּוֹזְלִים!

מְשִׁמָּה

בֵּין הָעֵץ הַזָּקֵן לַגּוֹזְלִים הַצְּעִירִים מִתְּפַתַּחַת שִׁיחָה.
 הַקְּשִׁיבוּ לָמָּה שֶׁמוֹדְבָרִים בָּהּ, וְנִסּוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתָהּ!

